

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

8. prosince 2013

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: JOB 10, MICHEÁŠ 6, JAKUB 2

NAŠE VĚČNÁ NADĚJE

V textu Písma Pravdy inspirovaný autor velice pečlivě a pozorně ukrývá drobné drahokamy, které jsou určeny k tomu, aby uspokojily každou z našich každodenních potřeb. Nezávisle na tom, v jakých podmínkách žijeme a v jaké životní situaci se nacházíme, zda se cítíme smutní, v depresi, osamělí nebo rozzlobení, nebo zda jsme šťastní, radostní, bezstarostní či veselí, ve slovech božské mysli je pro nás vždy ukryto něco zvláštního; paprsky naděje a jemné povzbuzení. Tyto drobné drahokamy jsou velmi cenné. Jsou zde ukryty, abychom je mohli nalézt a rozvažovat nad nimi, když k tomu najdeme příležitost – až budeme v tichosti prohledávat své srdce a Hospodinovo Písmo. S úlevou z nich můžeme čerpat inspiraci a naději. Jsou potěšením, které nám zrychluje srdeční tep, protože jsou to odlesky věčnosti a spásy, kterou pro nás Bůh přichystal.

Zamysleme se například nad naším prostředním čtením z proroctví Micheáše, jehož jméno příznačně znamená: „Kdo je jako Jah?“

V tomto komplikovaném proroctví se nacházejí již zmíněné drahokamy, které se třpytí příslibem, září nadějí, rozeznávají nejvnitřnější struny našeho srdce a oživují touhu všech světců. Toto krátké proroctví sahá od utrpení království Izraele a Judey ve dnech Jótama, Achaze a Chizkijáše daleko do budoucnosti, kdy pozdější Asyřané přicházejí do země, aby naplnili běh událostí. Domnívám se, že ve vyprávění nacházíme ozvěny Božího záměru, příchodu Mesiáše a vykoupení člověka. V této malé knížečce máme k dispozici nádherné verše, které zde pro nás inspirovaný autor promyšleně umístil, abychom se jich mohli držet, když nám zjevuje Boží mysl.

Podívejme se například na dnešní čtení z 6. kapitoly Micheáše, kde ve verši 6 prorok důkladně zkoumá sama sebe ohledně toho, zda je hoden vstoupit do posvátné přítomnosti Všemohoucího Pána stvoření. To je otázka, kterou si pokládají všichni z nás. „*Jak předstoupím před Hospodina? S čím se mám sklonit před Bohem na výšině?*“ Vzpomíná, jak lidé k Bohu přistupovali v minulých dobách, na nesčetné zvířecí oběti, které však nesnímaly hřích navždy. Vrací se dokonce k myšlence na oběť prvorozeného syna, o níž učinil závěr, že i ta by byla nedostatečná – jen sám Hospodin totiž může tuto oběť učinit.

Dochází k poznání, který je popsáno v překrásných slovech verše 8 – přístup k Bohu a odpuštění hříchů nelze dosáhnout lidskými činy. „*Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.*“ Vskutku nádherná slova! Pokud jsme měli problém plně pochopit, co bylo řečeno, následující verš je vysvětluje: „*Slyš, Hospodin volá na město. – Pohotovou pomocí je vzhlížet k tvému jménu. – Slyšte o metle! Kdo ji přivolal?*“ (**Micheáš 6:9**).

Ve verši 8 jsme si všimli, že jedním z předpokladů, aby člověk mohl předstoupit před Všemohoucího Boha, je „*pokorně chodit se svým Bohem,*“ a ve verši 9 zaznamenáváme, že „*pomocí je vzhlížet k tvému jménu.*“

Náš Pán Ježíš jednou řekl svým učedníkům: „*Vy jste... město ležící na hoře.*“ Dá-li Bůh, my budeme ještě víc než to. Naším osudem je být součástí onoho města, Nového Jeruzaléma, sestupujícího z nebe jako nevěsta ozdobená pro svého manžela, jak nám říká kapitola 21 Zjevení.

Je zajímavé, že verš 9 praví: „*Hospodin volá na město.*“ Dozvěděl jsem se, že hebrejské slovo pro „*volá*“ nese význam „*volat jménem*“.

Hospodin tedy volá na město a oslovuje jeho obyvatele jménem; moudří lidé budou vzhlížet k Hospodinovu jménu. Pro mě to znamená, že moudrý člověk porozumí Jménu Hospodina, které ztělesňuje všechny Jeho vlastnosti.

Jméno Jahveho bylo zjeveno Mojžíšovi nejen v hořícím keři, ale i v závratných výšinách Chorébu. Mojžíš chtěl znát cesty Boží, chtěl mít bližší vztah s Panovníkem Nebe nebes, a byla mu zjevena Boží osobnost, Jeho záměr a způsob vykoupení. Je až neuvěřitelné, že v tomto všem jsme zapojeni i my, neboť Jeho cesty nám jsou zjeveny v Jeho Synovi, Pánu Ježíši Kristovi. Ohromujícím rysem Bible je, že v celém jejím příběhu, ve všech jejích barvách a odstínech, je vetkána naše osobní spása.

Jsou zde ještě dvě další pasáže z této úžasné krátké knihy Micheáše, které bych s vámi chtěl sdílet – je jich tu samozřejmě víc, pro dnešní ranní zamyšlení nám však postačí dvě.

Podívejme se na **Micheáše 7:8** a zamysleme se na chvíli nad tím, co nám inspirovaný autor sděluje. Všimněme si také, že zde pravděpodobně pozorujeme vnitřní zápas podobný zápasu našeho Pána Ježíše v okamžik zkoušky, poté, co překročil potok Cedron v temné noci. „*Neraduj se nade mnou, má nepřítelkyně! Padla-li jsem, povstanu, sedím-li ve tmě, mým světlem je Hospodin. Chci nést Hospodinův hrozný hněv, neboť jsem proti němu hřešila, dokud on neurovná můj spor a nezjedná mi právo. Vyvede mě na světlo a uzřím jeho spravedlnost.*“

Nepřítel, s nímž musíme bojovat každý den, jak velmi dobře víme, je onen pokrytecký, zkažený starý člověk těla. Pohlédněme však na Micheášovu naději; pohlédněme na pramen jeho studny života. Jsme ujišťováni a ubezpečováni, že i když zklameme, což se nám pravděpodobně děje a dít bude, i když budeme sedět v temnotě, v naprostém zoufalství a utrpení, vědomi si svých bezútěšných hříchů, přesto můžeme být dovedeni ke světlu.

Hospodin zná cestu, po které kráčíme, a naplňuje všechny naše potřeby nezávisle na tom, v jaké se nacházíme situaci. Je to obrovská úleva a obrovská radost; takové jsou Jeho sliby, které nám dal. „*Uzřím jeho spravedlnost,*“ praví verš 9, a to je Jeho slib. Uzříme Krále v Jeho spravedlnosti díky tomu, čeho pro nás bylo dosaženo, ač si to nezasluhujeme, ač jsme o to nežádali – protože ve své lásce a ve své milosti skrze naplnění těchto příslibů „*prokáže věrnost Jákobovi, milosrdenství Abrahamovi, jak... za dnů pradávných přísahal našim otcům.*“

A toto učinil skrze Pána Ježíše Krista, jehož si nyní připomínáme.